

1982 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலம் (உச்ச வரம்பு கட்டுதலும், முறைப்படுத்தலும்) (முன்றாவது) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 66/1981) திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(8)அரைமணி நேர விவாதம்

நீலகிரி அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் இலங்கை அகதிகளின் நிலை.

(பிற்பகல் 1.10)

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் இப்போது அரை மணி நேர விவாதம், நீலகிரிமலையில் அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணியாற்றும் இலங்கை அகதிகளின் நிலை குறித்து. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி.

திரு. கு. ரமணி: மரியாதைக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற 6ஆம் தேதி அன்றைக்கு இந்தச் சட்டப் பேரவையில் நீலகிரிமலையிலே சென்றுள்ள, அங்கே அனுப்பப் பட்டுள்ள அகதிகளுடைய வேலை, வாழ்க்கை நிலைபற்றி நான் கிளப்பி உள்ள கேள்விக்குப் போதிய விவரங்கள் கிடைக்காததன் விளைவாகவும், அங்கே போனவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் வேலை கிடைத்ததா இல்லையா என்கின்ற விவரங்கள் முழுவதும் தரப்படாமல் போனதாலும், விவரங்களும், விளக்கங்களும் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், அந்த அகதிகளுடைய குறைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதத்தை நான் முன் வைக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீலகிரிமலையிலே அகதிகள் இலங்கையிலிருந்தும் பர்மாவிலிருந்தும், வந்திருக்கின்ற அகதிகள், 40 ஆயிரம் குடும்பங்கள் அந்த மலைக்குச் சென்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அரசாங்கம் அங்கே அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள குடும்பங்கள் அத்தனையும் என்ன நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் பூர்ணமான விவரங்களைத் தருவதோடு அங்கே அரசாங்கம் நேரடியாக அனுமதித்து செல்லாமல் வேறு விதத்தில் சென்றிருந்தாலும், அவர்கள் அகதிகள்தான். அவர்கள் இலங்கை

[திரு. குரமணி]

1982 மார்ச் 31]

யிலிருந்து தாயகத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு எங்கேயும் செல்ல முடியாது இன்றைக்கு நீலகிரி மலையிலே போய் பார்த்தால், பல குடும்பங்கள் அவர்கள் சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், வேலையில்லாமல். ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 2 பேருக்காவது வேலை தேயிலைத் தோட்டங்களில் கொடுப்பதாக அரசு உறுதி அளித்துள்ளது. அரசினுடைய திட்டம் அப்படி உள்ளது எனத் தெரிகிறது. அப்படியும் எல்லா குடும்பங்களிலும் வேலை கிடைத்திருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு பல ஆயிரக் கணக்கான அகதிகள் அவர்கள் இருக்க இடம் இல்லாமலும், வேலை கிடைக்காமலும், வாழ முடியாமல், தெருவிலே இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்காகவும், நாம் ஏதாவது வழி செய்தாக வேண்டும். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரண மாவது கொடுத்து அவர்களை எங்கே அனுப்பி வேலை கொடுக்க முடியுமானாலும் அங்கே அனுப்பி அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கும் அல்லது நீலகிரி மலையிலே வேறு ஏதாவது தொழிலில் அவர்களை ஈடுபடுத்த முடியுமானால் அதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குக் கூட தனியார் தோட்டங்களில் என்ன கூலி கொடுக்கிறார்களோ, அந்தக் கூலி இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைப்பது இல்லை. தனியார் தோட்டங்களில் 11 ரூபாய் அல்லது 12 ரூபாய் வரைக்கும் இன்றைக்கும் கூலியும், பஞ்சப்படியும் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த அகதிகளுக்கு தேயிலைத் தோட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்கு 10 ரூபாய் சொச்சம்தான் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிலும் 1 ரூபாய் கம்மியாக இருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. அப்படியானால் அது சரியல்ல, வாழ்வுக்குத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வேலை வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்திருக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அந்த குடும்பத்தை வைத்துப் பராமரிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு தனியார் துறையிலே கொடுக்கப்பட்டு வரும்படியான அந்த குறைந்த பட்ச கூலியை அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் இன்னொரு சங்கடத்தையும் அந்த அகதிகள் அனுபவிக்கிறார்கள் தாயகம் திரும்பி வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் தமிழர்களாக இருந்து வேறு மாநிலங்களில் அவர்கள் வேலைக்குப் போனால் அங்கு அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. உதாரணமாக சில நாட்களுக்கு முன்னே, நமது விவசாயிகள் உயர்மட்டக் குழுவினுடைய தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்களுடைய வீட்டிற்கு முன்னால் ஒரு 100 குடும்பங்கள், குழந்தைகளோடு பெண்களோடு இந்த மரத்தடியிலே அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக அன்று மழைகூட பெய்தது. அதில்கூட அவர்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே சில நாட்களுக்கு வேலை கொடுத்திருந்தது. அவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். அங்கே நீங்கள் தமிழர்கள், நீங்கள் தமிழ்நாட்டுக்குச் செல்லுங்கள் என்று அவர்களை அனுப்பி

1982 மார்ச் 18]

[திரு. கு. ரமணி]

விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றைக்கு அந்த அகதிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு விதத்திலே அரசு அவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்தும், குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொடுத்தும், வியாபாரத்திற்கு உதவி செய்தும், இப்படி பல இடங்களில் வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் ஒரே மாவட்டத்திலே அவ்வளவு அதிகமான குடும்பங்களையும் கொண்டு போய் குடியமர்த்தினால் அத்தனை பேர்களும் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தால் அதனால் அந்த மாவட்டத்தில் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. அதனால் போலீஸ் பிரச்சினை வருகிறது; கேஸ் வருகிறது; அந்த அகதிகள் மாட்டிக் கொண்டு திண்டாடுகிறார்கள். கடைசியில் வாழ முடியாமல் தவித்துக் கொண்டு, இடம் பெயர்ந்து வந்த பின்னால் வேறு வழியில்லாமல் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டு அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே தேயிலைத் தோட்டம், அல்லது வேறு தொழில் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அந்தத் தொழில்—அங்கெல்லாம் வேலை கொடுக்க வேண்டும்; அவர்களை அநாதைகளாக விட்டு விடக் கூடாது.

அதே நேரத்தில் அரசு நிர்ணயித்து அனுப்பி வைத்தவர்களுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு அல்லது வேலை கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்லி, மற்றவர்களை விட்டுவிடக் கூடாது; அந்த நிலை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் எல்லாம் அகதிகளாக வந்த பிறகு இங்கே அவர்களுக்கு புகலிடம் கொடுத்தாக வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டம்தான் என்றில்லை; வேறு தொழில் தெரிந்தவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கலாம். நீலகிரி மாவட்டத்தில் அவர்களுக்காக தேயிலைப் பயிரிடும் பரப்பை இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம். வேறுபல மாவட்டங்களிலே அவர்களுக்கு உரிய முறையிலே தொழில்களைக் கொடுத்து, அங்கே அவர்களை குடியமர்த்தலாம். அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் இன்றைக்கு எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் நிர்ணயித்து அனுப்பிய குடும்பங்களில் குடும்பத்திற்கு இரண்டு பேர் என்ற அளவில் வேலையில் இருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கவில்லை. நாடு முழுவதும் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிற கூலி இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அரசு உதவியோடு, தொழில் தகராறுகளில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி இன்றைக்கு அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அந்த கூலிகள் அவர்களுக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிக்க நல்ல பள்ளிக்கூட வசதி இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நீலகிரி மலையில் தெருவிலே

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 3]

நிற்கிறார்கள் ; அனாதைகளாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலையில்தான் இருக்க வேண்டுமா? அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். அதற்காக என்னென்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் என்னென்னச் செய்யப் போகிறோம் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. மு. அங்கநாகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றிய இந்த விவாதத்தில் எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுவரை தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த 73,000 குடும்பங்களில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 50,000 குடும்பங்கள் குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் அரசுத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் 2,181 குடும்பங்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மீதி சுமார் 40,000 குடும்பங்கள், 50,000 குடும்பங்கள் அகதிகளாக, பராரிகளாக, பஞ்சைகளாக ஒவ்வொரு பெரிய நகரத்திலும் கிராமத்திலும் சுற்றித் திரிந்து, வேலை தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த 2,181 குடும்பங்களுக்கும் அரசுத் தோட்டங்களில் வேலை கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கவில்லை; குடும்பத்திற்கு இரண்டு பேர்கள் விதம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, குடும்பத்திற்கு மூன்று பேர்கள் என்ற விதத்திலாவது வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கூலியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கும் கூலியை விட அவர்களுக்கு குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. சுமார் இரண்டு ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கின்ற கூலி அளவுக்கு அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் அங்கே கொத்தடிமை இருக்கிறதென்றால் அந்த இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பி அரசுத் தோட்டங்களில் பணியாற்றுபவர்களாகத்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு போனஸ் இல்லை.

அங்கே கான்ட்ராக்ட் முறை அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த முறையை அறவே மாற்ற வேண்டும். சிறு சிறு வேலைகளுக்குக் கூட கான்ட்ராக்ட் விடும் முறையை அகற்றி, இந்தத் தொழிலையே நம்பி, இலங்கையிலிருந்து வந்திருக்கிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி மிக, மிக குறைவாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தனியார் கம்பெனிகளில் மருத்துவ வசதி சிறப்பாக இருக்கிறது. அரசுத் தோட்டங்களில் வேலை செய்

1982 மார்ச் 31] [திரு.மு.அரங்கு நாதன்]

கிறவர்கள் 20 மைல், 30 மைல் கடந்துபோய்தான் மருத்துவ வசதி பெறவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

அவர்களுக்கு சிறப்பான முறையில் வீட்டு வசதி செய்துதர வேண்டும். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லை. கல்வி வசதி அளிக்க நல்லமுறையில் பள்ளிக் கூடங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்களுடைய வேலைப் பளுவை குறைக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு ஆள், முக்கால் ஆள் என்ற வீதத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு ஒன்றரை ஆள் என்ற வீதத்தில் வைக்க வேண்டும். அப்படி வைத்தால் அவர்கள் வேலைப் பளு குறைவதோடு, இலங்கையிலிருந்து வந்து, வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் குறையும். பலருக்கு புதிதாக வேலை வாய்ப்பு உருவாகும். இன்றைக்கு நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய பூகம்பமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. இலங்கை அதிகிகள் பெருமளவில் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டிருப்பதால் அங்கே ஏற்கனவே இருந்த மக்களுக்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களை அனாதைகளாக விட்டுவிட்டால் அது நமக்கு அவமானம். இந்த நாட்டுக்குப் பெருத்த அவமானம் ஆகும். ஆகவே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் குடியமர்த்தப் பட்டிருக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களின் தொகையை கணக்கிட்டு, எவ்வளவு பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து, அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களின் கணக்கை எடுத்து, அவர்களுக்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்து, நீலகிரி மாவட்டத்தில் அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி, நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்து, இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.20)

கூடலூர் தாலுக்காவில் முப்பட்டி, சூடி, தேவல்லா, சேரன் பாடி, குன்னூர் ஆகிய இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு மனை அவசியம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் பல மாவட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டு இருந்தபோதிலும், சீதோஷ்ண நிலைமை கருதி நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். அங்கேயுள்ள மலைத் தோட்டங்களில் 5-6 ஆண்டுகளாக, இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் வீட்டு மனை கொடுக்கப்படவில்லை.

வியாபாரம் செய்வதற்கு முதல் தவணையாக 3,000 ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த 3,000 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு அவர்களால் வியாபாரம் செய்ய முடியுமா? ஒரு கடை அடித்தால் 3,000 ரூபாய் சரியாகப்போய்விடுகிறது. ஆகவே,

[திரு. மு. அரங்கநாதன்]

[1982 மார்ச் 31]

மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் எழுதி, அந்த அகதிகளுக்கு புதிய வாழ்வு அளிப்பதற்கு போதிய அளவிற்கு நிதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாடு காணி பகுதியில் 3,000 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 200 பேருக்குத்தான் தேவல்லா அரசுப்பண்ணையில் தற்காலமாக வேலை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக அங்கே வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குன்னூரில் தேயிலைத் தோட்டம் இருக்கிறது. 9-11-1982 அன்று 3,500 கிலோ பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலை அந்தத் தோட்டத்தில் இருந்து வெளியேபோகிறது. அது மத்திய சுங்க அதிகாரிகளால் பிடிக்கப்படுகிறது. 2,500 கிலோவிற்கு முதலில் டியூடி கொடுக்கப்பட்டும், அந்த பிடிக்கப்பட்ட தேயிலை சுங்க அதிகாரிகளிடத்திலேயே இருக்கிறது. எப்படி இது வெளியே போனது? எதற்காக வெளியேபோனது? அதற்கு மேல் அதிகாரிகள் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே சொல்லப் பட்டது, அதற்கு மிகமிக சிறிய வேலை செய்பவர்கள்தான் காரணம் என்று குற்றம்சாட்டப்பட்டது. இதனுடைய விவரம் என்ன? யார் இதைச் செய்தார்கள். எப்படி இந்தத் தேயிலை வெளியே போனது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கல்லன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்த வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரு-பண்டார நாயகா ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையில் இருந்து தமிழர்கள் இங்கே வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களிலும் — குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் — அவர்கள் மறுவாழ்வு பெறும் வகையில் உதவிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. முந்திய அரசு எடுத்த ஒரு தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையில் இருந்து அகதிகளாக அவர்கள் இங்கே வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பிரச்னை ஒரு பெரிய பிரச்னையாக அமைந்து இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 2,500-3,000 குடும்பங்கள் நீலகிரியில் மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான வாய்ப்புகளைச் செய்ய மாநில அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இன்றைய நிலையில் ஏறக்குறைய 40,000 அல்லது 50,000 குடும்பங்களுக்கு மேல் அங்கே நீலகிரியில் வந்து ஒரு பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம். அது ஒரு மலைவாசஸ்தலம். ஏறக்குறைய இந்த 10 ஆண்டுகாலத்தில் அங்கேயிருக்கும் ஜனத்தொகை இரட்டிப்பு

1982 மார்ச் 31]

[திரு. கே. கல்லன்]

ஆகியிருக்கிறது. இப்போது இந்த அதிகப்படியான இலங்கை அகதிகளால் அங்கே பல பிரச்னைகள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் இருந்து வந்த அகதிகளுக்கு அங்கே மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக பல வசதிகளை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் செய்து வந்தபோதிலும், நீலகிரிப் பகுதிக்கு மற்ற மாநிலங்களில் இருந்து வரும் அகதிகளை கண்டிப்பாக தடுத்தாகவேண்டும். அதனால் அங்கே பல சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. முக்கியமாக சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. காடுகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படிப்பட்ட நிலையை மேலும் நீடிக்க விட்டால், நீலகிரி இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் இல்லாமல் போய்விடும். இதையெல்லாம் அரசு மனதில் கொண்டு, அங்கே வாழ்வந்து இருக்கக் கூடிய அகதிகளுக்கு வாழ்வளிக்கவும், மற்றவர்கள் அங்கேவந்து குடிபுகுந்து பல பிரச்னைகளை உருவாக்காமல் இருக்கவும், உள்ள ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் உட்கார்ந்துக்கொண்டே ஹலோ ஹலோ என்று போனில் பேசுவது போல பேசக்கூடாது. (குறுக்கீடு) இது அரை மணி நேர விவாதம் தான்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இப்படி அனுமதி மறுப்பது சரியல்ல. எனக்கு ஒரு 3 நிமிடங்கள்தான் வேண்டும். தயவுசெய்து தரவேண்டும். கொடுக்க முடியுமா முடியாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி எல்லாம் பேசக்கூடாது. எனக்கு மற்ற அனைவரும் சேர்ந்து தான் ஒத்துழைத்து பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இப்போது உங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் இது அந்த அரைமணி நேர குறியீட்டை தாண்டிவிடும். அதுமட்டுமல்ல தேவையற்ற இது போன்ற முன்மாதிரிகளை நாம் உருவாக்கக் கூடாது. ஆகவே சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசட்டும். பிறகு நீங்கள் வேறு ஏதாவதில் பேசும்போது சேர்த்து சொல்லி விடுங்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வியை ஒட்டி எழுகிற பிரச்சனைகளின் அடிப்படையில் இதுபோன்ற அரை மணி நேர விவாதத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நடைமுறை இருக்கிறது. அந்த விவாதத்தை $\frac{1}{2}$ மணி நேரத்திற்குள்ளாக முடித்தாக வேண்டும். உறுப்பினர்களே $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பேசிவிட்டால், அமைச்சர் பேச முடியாது, அதனால்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1982 மார்ச் 31]

அவர்களை மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். ஆகையினால் மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை பேச தாங்கள் வழிவிட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. மு. அம்பிகாபதி : கேள்வியை ஒட்டி எழுகின்ற பிரச்சனை என்றால், கேள்வியை கேட்டவர் திரு. ரமணி. அவர்கள் மட்டும் தானே பேசியிருக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எனக்கு மட்டும் ஏன் அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீலகிரி மாவட்டத்தை பற்றிய பிரச்சனை. அந்தந்த உறுப்பினர்கள் முன்னதாகவே நோட்டீஸ் கொடுத்ததின் அடிப்படையில் பேச அனுமதியளித்தேன். ஆகவே இது போன்ற நிலைமைகள் மீண்டும் எழாமல் இருப்பதற்காக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் தயவுசெய்து அமர்ந்து, உறுதுணையாக இருந்து ஒத்துழைத்து மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களை பேச வழி வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மலையில் அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் இலங்கை அகதிகள் பற்றி, அவர்களுடைய நிலையைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு பற்றியும், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதியைப் பற்றியும், கூலியைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரங்கநாதன், ரமணி, கல்லன் போன்றவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ்நாடு தேயிலைக் கழகத்திலே நீலகிரி மலையில் மொத்தம் அரசின் சார்பாக 8 தேயிலைத் தோட்டங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. (1) சேரான்பாடி, (2) சேரன்கோடு, (3) நெல்லியாளம், (4) குன்னூர், (5) கோத்தகிரி, (6) கூடலூர், (7) தேவலாறு, (8) காடம்பாறை போன்ற 8 இடங்களில் அரசின் சார்பாக தேயிலைத் தோட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1969-ல் 1,503 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில், முதற்கட்டமாக தேயிலைப் பயிரிடப்பட்டது. இரண்டாவது கட்டமாக 600 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் 1978-ல் பயிர் செய்யப்பட்டது. 3-வது கட்டமாக 1981-ல் ஆயிரம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் தேயிலை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக தேயிலை பயிர் செய்து, 5 ஆண்டுகள் கழித்துதான் மகசூல் கிடைக்கும். ஆகவே இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது கட்டமாக பயிரிட்ட மொத்த நிலப்பரப்புகளில் இருந்து இன்னும் நமக்கு பலன் கிடைக்கவில்லை.

1982 மார்ச் 31]

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

இந்த 8 தோட்டங்களில் 2,264 குடும்பங்கள் வேலையில் ஆமர்த் தப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இரண்டு நபர்கள் வீதம் 4,528 அகதிகள் வேலை செய்கின்றனர்.

அதாவது வேலை அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் சிறு குழந்தைகளுக்குக் கூட இந்த வேலைவாய்ப்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 3 நபர்களுக்கு அதாவது குடும்பத்திற்கு 3 நபர்கள் வீதம் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1.30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகின்றது.

மாண்புமிகு திருமதி. கோமதி சீனிவாசன் : இது மத்திய அரசினிடத்திலே இருந்து கொடுக்கப்பட்ட ஆணையின் அடிப்படையிலேதான் மாநில அரசு இன்றைக்கு செயல்படுத்தி வருகின்றது. மத்திய அரசிலே இருந்து குடும்பத்திற்கு 3 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தால் கண்டிப்பாக மாநில அரசு அதைக் கடைப்பிடித்து குடும்பத்திற்கு மேலும் ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடும்பத்திற்கு எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். சேரன்பாடியிலே 400 குடும்பத்தினருக்கும், சேரன் கோடில் 431 குடும்பத்தினருக்கும், நல்லியானத்திலே 402 குடும்பத்தினருக்கும் கூடலூரிலே 220 குடும்பத்தினருக்கும், தேவாலாவிலே 220 குடும்பத்தினருக்கும், காடந்துறையிலே 75 குடும்பத்தினருக்கும், கூனூரிலே 245 குடும்பத்தினருக்கும், கோத்தகிரியிலே 271 குடும்பத்தினருக்கும் வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகமொத்தம் 2264 குடும்பத்தினர் நிலகிரி மாலையிலே அரசு சார்பான தோட்டங்களிலே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தோட்டங்களில் பணிபுரிபவர்களின் கூலியினைப் பற்றிக்கூட தெரிவித்தார்கள். சென்ற ஆண்டு 9 ரூபாய்தான் நாங்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையிலே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அப்படி செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு 10 ரூபாய் 31 பைசா கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 11 ரூபாயாகக் கூட கூலியை உயர்த்தலாம் என்று கூடத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு நபர்கள் வீதம் வேலை கொடுக்கின்ற போது 20 ரூபாய் 62 பைசா கூலியாக ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் பெறுகிறார்கள். அது போதுமானதாகத்தான் இருக்கக்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1982 மார்ச் 31]

கூடும் என்ற நியதியின் அடிப்படையிலேதான் செய்கிறோம். கூலியைப் பற்றிக்கூட மத்திய அரசு நல்ல முறையிலே அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் அதைப்பற்றிக்கூட நாங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவர்களுக்கு சரியான முறையிலே வீடுகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 2,264 குடும்பத்தினருக்கும் வாடகை இல்லாமல் வீடு கட்டித் தரப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டின் விஸ்தீரணமும் 330 சதுர அடியாகும். அதுமட்டுமல்ல, அங்கே பணிபுரிபவர்களின் வேலை நேரம் காலை 8 மணி முதல் 12 மணி வரை, மாலை 1 மணி முதல் 5 மணி வரை, ஆக 8 மணி நேரம் செய்கின்றார்கள்.

அடுத்து, மருத்துவவசதி போதவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்தக் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவவசதி கொடுப்பதற்காக தேயிலைக் கழகத்தால் சேரன்பாடி, சேரன்கோடு மற்றும் நெல்லியாளம் ஆகிய இடங்களில் 3 மருத்துவமனைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவசர கேஸ்களை எடுத்துச் செல்வதற்காக ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வண்டியும் இருக்கின்றது. மேலும் இவர்களுடைய குழந்தைகளின் கல்வி வசதிக்காக மூன்று ஆரம்பப் பள்ளிகள் தேயிலைக் கழகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் 40 ஆயிரம் நபர்கள் நீலகிரியில் வசித்து வருகிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் சரியான முறையிலே வேலை கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சுமார் 14,945 இலங்கை அகதிகள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டார்கள். இலங்கையிலுள்ள உதவி ஹை கமிஷனர், அவர்களிடம் நீங்கள் என்ன வேலை செய்ய விரும்புகிறீர்கள், விவசாயம் செய்ய விரும்புகிறீர்களா, வியாபாரம் செய்ய விரும்புகிறீர்களா அல்லது வேறு ஏதாவது வேலைவாய்ப்பு வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா என்று அவர்களுடைய விருப்பங்களைக் கேட்டு அதன்படி குடும்பக்கார்ட்டிலே குறிப்பிட்டுத்தான் இங்கே இந்தியா விற்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களை எந்தெந்த இடங்களில் வேலையில் அமர்த்த முடியுமோ அல்லது வியாபாரத்திற்காகக் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அல்லது விவசாயம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு, குடும்பக்கார்ட்டிலே என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றதோ அதை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் எங்கே வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் அவர்களை அனுப்புகிறோம்.

1982 மார்ச் 31]

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

அப்படி அனுப்பிவைக்கிறபோது, அவர்கள் கொஞ்ச காலத் திற்கு அங்கே வேலை பார்த்து விட்டு, அந்த சீதோஷண நிலை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, ஆகவே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டத்தில் எங்களுக்கு வேலை கொடுங்கள் என்று அங்கே சென்றுவிடுகிறார்கள். அப்படி அங்கே வந்தபிறகு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகையை அவர்கள் பெறுவதற்கு தகுதியற்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால், எல்லோருக்கும் குடும்பக் கார்ட்டில் என்ன எழுதிக்கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதை விட்டு விட்டு, வேறு இடத்திற்குப் போனால்—அவர்களாகவே போனால்—எங்களுக்கு அந்த இடத்தில் தான் சீதோஷண நிலைமை ஒத்துவரும், உடலுக்கு ஒத்து வரும் என்று போனால், அவர்களுக்கு அங்கே—நீலகிரியில் மீண்டும் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதித்தான் கேட்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு தரவேண்டும் என்று குடும்பக் கார்ட்டில் எழுதிக்கேட்டு இருக்கிறார்களோ அதைத்தான் அங்கேயுள்ள ஹவுசுகமிஷன் அவர்களும் குறிப்பிட்டு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்க வேண்டும் அல்லது நீலகிரி மாவட்டத்தில் தோட்ட வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதைக் குறித்து மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கேட்டு பிறகு தான் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்தால் தான் கொடுக்க முடியும். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், அவர்கள் என்னென்ன வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டவர்கள் இப்போது வேலைவாய்ப்பு வேண்டும் என்றோ, வேலைவாய்ப்பு கேட்டவர்கள் இப்போது வியாபாரம் வேண்டும் என்றோ கேட்டால், அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதிக்கேட்டு அவர்களிடமிருந்து வரும் உத்தரவின் அடிப்படையில் தான் கொடுக்க முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல விவரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், நன்றி. அவர்கள் உடல் நிலைக்கும், கால நிலைக்கும் அனுசரித்து பல இடங்களில் வேலை செய்வதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லி, நீலகிரிக்கு வேலைக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டதற்கு நன்றி. அப்படி வந்த காரணத்தால் தான் நம்முடைய அரசு அங்கே அனுப்பி வைத்தவர்களைவிட அதிகமான பேர் அங்கே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கே வந்து சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு தெருவில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கேட்டு தான் அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்ய முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்வதற்கு நாங்கலும் வற்புறுத்துகிறோம்,

[திரு. கு. ரமணி]

[1982 மார்ச் 31]

அரசும் அதைக் குறித்து மத்திய அரசுக்கு எழுதினால் தான் முடியும். ஆனால் மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி வருகின்ற வகையில், அவர்கள் அங்கே இருக்கின்ற வகையில், அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு, அவர்கள் உயிரோடு இருப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் வழி செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பதில் கூறுகிறபோதே அதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும். ஆகவே, அதைப் பற்றி நாங்கள் எழுதிக் கேட்டு, அங்கேயிருந்து என்ன ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறதோ, அதை நாங்கள் முடிவு எடுப்போம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (1-4-1982) காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-38 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

157. நெருக்கடி நிலைக்கு முன்னர் 1—1—1972 முதல் 31—1—1976 வரையிலான காலத்தில் நடந்த அத்துமீறல்கள் குறித்து விசாரிக்க அமைக்கப்பட்ட தனி நபர் கமிஷன் சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. என்.எஸ். இராமசாமி அவர்களின் அறிக்கை—ஒன்பதாம் பகுதி—இறுதி அறிக்கை (தமிழ்) 1952 ஆம் ஆண்டு விசாரணைக் கமிஷன் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 60 1952) 3 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன்வைக்கப் பெற்றது).

158. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வீரியம் நீக்கப்பெற்ற சாராவி, மெதில் ஆல்கஹால், வார்னிஷ் (பிரெஞ்சு பாலிஷ்) விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து 12—5—1981 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைத் துறையின் 28 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10, 1937) 54 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன்வைக்கப்பெற்றது]